

[Hans Rasmussen.]

met, navnlig da tillægspensionen jo har en nøje sammenhæng med løsningen af arbejdsmarkedets problemer gennem overenskomstloven, som blev vedtaget sidste år. Alene af den grund tror jeg, at oppositionen faktisk kan takke regeringspartierne for, at de fik så mange stemmer frem, at dagsordensforslaget kunne forkastes, endog ved regeringspartierne egne stemmer.

Nå, bortset fra det forkastede dagsordensforslag må regeringspartierne ikke give sig unødigt god tid med at arbejde videre med den udvidede tillægspension, som nu også kan komme til at omfatte hele befolkningen. Selv om regeringspartierne dagsordensforslag under behandlingen i fredags fra oppositionens side blev udlagt på den måde, at det ikke indeholdt noget, at det faktisk ikke sagde noget, men blot var en afværgeforanstaltning, har jeg nu den modsatte opfattelse. Det fremgik nemlig klart af regeringspartierne dagsordensforslag, at regeringen havde givet sit samtykke til at ville fremsætte forslag om en udvidelse af tillægspensionen, så den kan komme til at omfatte alle.

Hvad der videre synes vigtigt i regeringspartierne dagsordensforslag er, at det af det fremgår, at regeringen vil fremskynde det forberedende udvalgsarbejde. Det er klart, at det vedtagne dagsordensforslag må være forpligtende for regeringen. Selv om det vil tage sin tid, inden undersøgelsesarbejdet er tilendebragt, må regeringen successivt følge arbejdets gang, og der er vel heller ikke noget i vejen for, navnlig i et spørgsmål af så stor interesse for hele befolkningen, at det nedsatte udvalg, selv om det er sammensat af embedsmænd, med mellemrum kan afgive rapporter til regeringen om, hvor langt man er kommet. Det mener jeg i hvert fald at regeringen nøje skulle tage op til overvejelse.

Når oppositionen har været positivt medvirkende ved udvalgsbehandlingen, og når hele folketinget — måske de uafhængige undtaget — principielt har det standpunkt, at tillægspensionsordningen skal gælde hele befolkningen, må regeringen og flertallet og oppositionen i det høje ting også være forpligtet til at finde frem til en hurtig løsning. Regeringspartierne og regeringen har da også givet udtryk for, at vort principielle

syn vedrørende tillægspensionen er meget nær op ad oppositionspartiernes. Der er blot spørgsmålet om tiden, idet vi har ment, at undersøgelserne, det forberedende arbejde, i hvert fald måtte være foretaget først.

Fra alle sider under debatten i fredags understregede man stærkt folketingets ret til at forme de love, der endeligt vedtages i det høje folketing. Det er et synspunkt, som jeg fuldt ud kan tilslutte mig, og som jeg finder at der måske er anledning til kort at opholde sig ved.

Når flere af oppositionens ærede ordførere hævdede deres ret til at ændre i lovforslaget om Arbejdsmarkedets Tillægspension, havde det faktisk, så vidt jeg kunne opfatte det, en undertone af bebrejdelse mod den af folketinget gennemførte helhedsløsning. Man har ligesom villet give udtryk for, at det var en samling af love, der var blevet dikteret af Landsorganisationen i Danmark De samvirkende Fagforbund. Jeg vil gerne her gendrive denne myte. Det var absolut ikke Landsorganisationen, der formede disse loves indhold, for i så fald havde de vel nok haft et andet indhold og måske også en lidt anden karakter end det, der blev tilfældet, efter at de var gået igennem folketinget. I øvrigt var det jo også et flertal her i salen, der gennemførte lovene under helhedsløsningen, hvorved de hviler på et parlamentarisk flertal. Jeg forstår derfor ikke rigtig, at man kan drage den demokratiske afgørelse af denne lovgivning i tvivl. Et flertal af folketinget har jo som bekendt mulighed for at gennemføre, hvad flertallet mener er rigtigt, og det bør vi vel ikke se bort fra.

Jeg er ikke uenig i betragtningen om, at folketinget må have ret til også at ændre eventuelle lovforslag, der fremsættes på grundlag af forslag fra store erhvervsorganisationer, selvfølgelig herunder også arbejdsmarkedet, og dermed give lovforslaget det præg, som folketinget mener det skal have, og som vel vil blive afgørende for det præg, et flertal i det høje ting vil give det.

Arbejdsmarkedets Tillægspension vil vise sig at blive en social landvinding af meget stor værdi og en kærkommen hjælp til de lønmodtagere og funktionærer, der bliver delagtige i ordningen. Æren for, at det høje ting i dag kan gennemføre en lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, må så